

El primer pas: demanar ajuda

La demanda més habitual quan es truca a la porta de Càritas és la d'un lloc de treball

Vic

R.E. Diana Fatjó-Vilas és treballadora social i una de les persones que tenen el primer contacte amb l'usuari de Càritas quan aquests toquen el timbre de l'entitat. Explica quin és el procés que se segueix.

Filtratge

“La rebuda és una part molt important perquè és quan hi ha un filtratge del tipus d'usuari. En aquest moment es decideix si se li pot oferir recursos des de Càritas o se l'ha de derivar a una altra entitat de la ciutat. Així no es perd ni temps ni paciència”.

Hora per a la reunió

“Se li donarà hora per fer una reunió amb els tècnics i estudiar la seva demanda i se li demanarà documentació concreta. Hi ha una segona trobada on es valoren els criteris per si se li pot concedir ajuda econòmica o no”.

Tipus d'atenció

“Una vegada s'ha parlat amb l'usuari i s'ha analitzat la seva situació es decideix si és un cas puntual o necessita

La inserció sociolaboral amb Avancem i Empreses amb Cor

Vic Trobar feina és un dels objectius més immediats per a les persones que van a Càritas, ja que a partir d'un lloc de treball la seva situació pot canviar. L'entitat té dos serveis: Avancem, un projecte de formació, orientació i intermediació laboral totalment individualitzat, que al llarg del 2015 va aten-

dre 263 persones, i on es fan cursos ocupacionals i instrumentals, i tallers ocupacionals; i Empreses amb Cor, amb la finalitat de sensibilitzar el sector empresarial i les institucions i així poder-los implicar en la tasca de Càritas. L'any 2015 es va contactar amb 127 empreses -103 es van visitar- i entre altres coses s'ha aconseguit que 28 empreses proposessin pràctiques i 10 oferissin llocs de treball (tres es van cobrir amb èxit).

un pla de treball i un seguiment de la persona per tal d'ajudar-lo”.

Coordinació del cas

“A partir d'aquí s'estableix la coordinació entre els dife-

rents serveis de Càritas per poder donar solució a cada cas”.

La demanda habitual

“El que més ens vénen a demanar és un lloc de feina.

La gent vol treballar. Normalment són persones que no coneixen els recursos laborals que hi ha, i tampoc tenen formació i coneixements. Sempre fem un procés molt individualitzat”.

PODER-SE VESTIR

Roba de segona mà per vendre i formar

La botiga El Fil ven la roba que es dona a Càritas després de classificar-la i arranjar-la

Vic

R.E. Càritas si es relaciona amb alguna cosa és amb el menjar i sobretot la roba. Hi ha molta gent que opta per donar la roba que no fa servir a l'entitat perquè, a qui li faci falta, la pugui acabar d'aprofitar. Per això es va crear El Fil, projecte compartit amb l'Associació Tapís, una botiga de roba de segona mà, situada a la plaça dels Màrtirs de Vic, on a banda de vendre roba i complements també és un espai de treball i formació. En total hi participen 13 voluntaris i segons la responsable, Emília Duran, “la gent ve aquí buscant qualitat perquè la peça els duri, a un preu assequible”. Hi ha mesos que venen 1.500 peces.

Duran explica que un cop es rep la roba se selecciona, es classifica “i també tenim un taller on es repassa tot per si s'han de fer arranjaments”. Després s'etiqueta i es porta

Emília Duran, al centre, amb col·laboradores d'El Fil, botiga ubicada a la plaça dels Màrtirs

a la botiga. La clientela és diversa: per una banda hi van immigrants, “sobretot subsaharians”, però també molta gent autòctona “que busca coses diferents”, explica Duran, que afegeix que a la

botiga “també hi tenim roba de marca”. A banda de peces per vestir per a totes les edats i sexes també s'hi poden trobar complements o roba per a la llar, així com joguines durant la campanya de Nadal.

A la botiga hi arriba roba dues vegades a la setmana “i renovem molt sovint”. La que es descarta per la botiga torna a Càritas on es ven a pes. L'entitat rep 240.000 quilos de roba a l'any.

46 famílies són ateses per les 'necessitats amagades'

Vic

R.E. Acceptar una situació de pobresa no és un procés fàcil. Des de Càritas expliquen que encara hi ha gent que malgrat estar passant per un mal moment no ho diuen, ja sigui per vergonya o perquè desconeixen com han de demanar ajuda. D'això se'n diuen “Necessitats amagades”, un servei que fa 12 anys que existeix i que ara atén 46 famílies, “totes autòctones”, explica Faustina Font, voluntària d'aquest servei. D'aquests casos se n'assabenten a través d'alguna parròquia, d'un centre d'atenció primària o senzillament per algun veí, i la majoria de gent són “grans, malalts i amb pocs recursos”. Els voluntaris els atenen en total discreció “i a vegades també els acompanyem al metge, els anem a veure per fer-los companyia i també hi parlem molt, sovint és el que més els fa falta”, diu Font, “és com si es tractés d'una teràpia”. En aquest servei hi participen una desena de voluntaris.

El perfil del voluntariat actual de Càritas: jubilats i laics

Vic

R.E. Ara mateix Càritas compta amb un total de 171 voluntaris. Jeroni Vinyet, sotsdirector de l'entitat, explica que la gent que s'ofereix per ser voluntari passa una entrevista prèvia “i tenim en compte la disponibilitat que tenen i la necessitat nostra en aquell moment”. Actualment la franja d'edat més nombrosa és la de 65 en amunt, seguida de la de 51 a 65. De joves d'entre 21 i 31 anys n'hi ha 20. També destaca que 168 són laics i només tres religiosos. En total, les hores setmanals que fan tots els voluntaris de Càritas puja a 600. Per acabar de fer el perfil del voluntariat, cal saber que un total de 77 tenen estudis universitaris, 54 els tenen secundaris i 39 tenen estudis bàsics. Cada any celebren el dia del voluntariat amb una sortida tots plegats.